

GAZETA KRAKOWSKA

Nr^o 35.

Z KRAKOWA DNIA 2 MAJA 1827 ROKU WE ŚRODĘ.

Z Warszawy d. 24 Kwietnia.

Dnia 19 b. m. odbył się w tutejszej stołnicy obrzęd ślubny JW. Konstantego Hrabiego Zamoyskiego, Szambelana Dworu Królestwa Polskiego, z JO. Anielą Xiężniczką Sapieżanką.

Rozległość lasów Królestwa w stosunku do jego powierzchni.

Wództwa:	chni	kwadr.	mil kw:
Krakowskie	—	193 1/10	37 3/10
Sandomierskie	—	249 9/10	84 8/10
Kaliskie	—	297 1/10	85 4/10
Lubelskie	—	304 7/10	60 5/10
Płockie	—	301 7/10	100 9/10
Mazowieckie	—	346 3/10	100 1/10
Podlaskie	—	252 4/10	58 3/10
Augustowskie	—	325 2/10	104 9/10

Ogół 2270 4/10 650 9/10

W tej obszerności jest lasów: sosnowych włośk 174,986 7/10, świerkowych 10,327 9/10, jodłowych 5465 1/10, modrzewowych 150, dębowych 2565 1/10, bukowych 849 4/10, olszowych 11,001 7/10, mieszanych 8170 9/10.

W posiadaniu zaś jest prywatnych 4677

mil kwadratowych. Funduszu religijnego 1130 3/10. Gmin 751 2/10. Rządu 1615 5/10

Użycie Drzewa.

Domowe, z pewnością obrachować się nie da, obejmuje zaś nietylko drzewo do opału mieszkań i budowli, ale nadto wszystko to którego gorzalnie, browary, piekarnie, cegielnie, piece wapienne, gancarze, kowale i inni rzemieślnicy potrzebują. Sama stolica Warszawa, podług kilkoletniego przecięcia konsumuje, oprócz 20,000 korcy węgla kopalnych, drzewa 592,000 sążni po 108 stóp sześciennych, które w 3/4 częściach z lasów Sandomierskich, Mazowieckich, Kaliskich, Podlaskich i Lubelskich Wisłą spławione, a w 1/4 części z przyległych lasów lądem sprowadzane jest.

Przemysłowe, szczególniej do wyrabiania popiołu, potażu, szkła i kruszców; z przecięcia pięcioletniego konsumuje się drzewa sążni 558,000 prócz 670,000 korcy węgla kopalnych.

Handlowe, tycze się drzewa budowlanego i narzędziowego do portów morza Bałtyckiego na sprzedaż zagraniczną spławnego i wynosi z pięcioletniego przecięcia sążni 25,925 5/10. Wywozi się prócz tego popio-

tu i potażu podług takiejże frakcyi 91,000
cetnarów, czyli w drzewie 300,000 sążni.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych
bez 1go Kuponu białych.

Przedający żądaia . zł. 80 gr. 22½

Kupujący ofiaruią — 80 — 7½

Istotnie przedano — 80 — 7½

W Warszawie dnia 23 Kwietnia 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

WIADOMOŚCI z DZIEIÓW OYCZYSTYCH.

(Artykuł nadesłany.)

*Wieś Danków, w Województwie Kaliskiem,
Powiecie i Obwodzie Wieluńskim.*

Wieś Danków w pięknym, nieco górzystym położeniu po lewey stronie rzeki Warty od Krakowa na 24, od Kalisza na 14 mil odległości położoną, niegdyś była własnością sławney familii Warszuckich, którzy pochodzili od sławniejszego Skarbka Posła do Henryka V. Cesarza Niemieckiego. Bolesław III, na dowód zadowolenia swego, za sprawienie poselstwa tak chlubne i zgodne z powagą narodu, zaszczycił Skarbka herbem Habdank. Dzieiopisowie terazniejsi naypowszechniey utrzymuią, iż herby w XIII powstały, a XV wieku do nieiakiiego porządku przychodziły. Dawnieysi dzieiopisowie narodowi, wyżey jeszcze sięgali, i z tym herbem, podają oni nam, iż nieiaki Skuba, szewc i preparator Krakowski na dworze Krakusa, ten sam, który naywięcey przyczynił się do zgładzenia owego nadzwyczajnego smoka w iaskini Wawelskiej, w nagrodę tak ważney usługi tym herbem został zaszczycony i nobilitowany. Niewiadomo tylko, iakie pierwiastkowe nazwisko tego herbu było; zdaje się, iż Habdank, coż niepodobne-

go? Krakus z wielkiey radości, mógł w tym razie użyć słów później przez Henryka V. wyrzeczonych; widać nawet, że Krakus po Niemiecku mówił; wszak i córka jego Wanda korespondencyie miłosne z Rytgierem utrzymywała zapewne w tym języku, bo nie nam Kadłubek nie wspomina, ażeby Rytgier po Polsku lub też po Słowiańsku mówił, i dla tego to podobno naszej Wandzie nie spodobał się. Niech iak chce będzie, dosyć na tem, że nasz Skuba otrzymał r. 722 herb Habdank; iak musiał on bydz uradowany z tey godności, którey jego głowa poiać, a usta wymówić nie zdołały? Kromer nie oszczędza pochwał dla Jana Chosińskiego B. K. używającego tego herbu; Bielscy zarzucają należącym do herbu zbytęczną choiwość; Franciszek Paprocki przeięty miłością oyczyzny i obywatelstwem, pochwała przywiązanie do Króla i szczodrość okazaną w potrzebie Rzeczypospolitey i t. d. Wszak herb nie czyni człowieka lepszym ni gorszym; a nie można też bez słuszney obrazy, ze szczególu sądzić o ogóle. Ale wróćmy się do wsi Danków; wieś zdaie mi się, iż powzięła swoje nazwisko od herbu powyższego, zwłaszcza, iż ta sławna w dzieiach naszych familija od naydawniejszych czasów, aż do wieku XVII posiadała te włóści. Sławnieysi a mnie wiadomi dziedzice Dankowa byli, Stanisław Warszucki Podskarbi Wielki Koronny, który Zygmuntowi III Królowi Polskiemu a razem i Szwedzkiemu dziedziczne państwo iadącemu odbierać, ludzi do boiu swoją szkatulą wystawionych posłał, i sam się z niemi w zamorskie kraie puścił. Gdy w skarbie pieniędzy nie stawało, swoiemi zastępował, osobiwie w roku 1613, koiąc związkowe woysko, znaczną wysypał sumę, Zygmunta III przez kilka miesięcy z całym dworem z swoich dóbr po-

deymował, bo dochody Królewskie od rokoszanów ówczesnych rozszarpane nie wystarczały na utrzymanie Króla. Podczas rokoszu stał przy Królu statecznie, za którą to przychylność ku Królowi i Rzeczypospolitej uczynił go Zygmunt III Woiewodą Podlaskim, ale nie długo potem, bo r. 1616 umarł. — I drugi, synowiec poprzedzającego Stanisław Warszycki Kasztelan Krakowski, od Zygmunta III w Senat policzony, pięciu Królom radą i pomocą służył, na Zbarazką i Berestecką wyprawę, okryte tak piesze iako i konne wystawił chorągwie. Sam z pospolitem ruszeniem ciągnął nie raz na pomoc oczywiście. W czasie wojny ze Szwecyją nietylko że z bracią swoją Króla Jana Kazimierza nie odstąpił, ale też z Pileckiej i Krzepickiej warowni Szwedów wypędził. Dankowską zaś fortecę przeciwko nim uzbroidł. W tychże dobrach na wzór stryja swego Podskarbiego przez niemal cały czas Króla Jana Kazimierza podejmował: co i w Pileckim potem świadczył zamku. Umarł ten zasnę obywatel r. 1680. — Ci tedy Warszyccy byli podpórą byczyzny i Króla w czasach tak krytycznych Rzeczypospolitej, za co ziednali sobie sławę nieśmiertelną u pokoleń następnych. Gdyby zaś z nich który i dopuścił się czynów tych, o które mieszkańcy tutejsi posądzają Warszyckiego, pomny Polak na posługi kraiowi uczynione przez tych, wybaczy im ułomności ludzkich.

W tej wsi widzieć się dają rozwaliny zamku niegdyś obronnego, w około murem ze strzelnicami obwiedzionego, który mieyscami na pięć stóp grubości dochodzi; dawniej stanowił on obwód twierdzy, a dziś cementarza; zdaie się swoją wytrzymałością narząsać z czasu wszystko niszczącego, i późne wieki; nawet bez pomocy ludzkiej zape-

wne przetrwa; bo potrzebaby człowieka możnego i nieprzyjaciela narodowej starożytności, któryby dla himerv swojej, tyle pracy, trudów i kosztów podjął w zwróceniu koryta rzeki Warty, która o te potężne mury, już kilka wieków bałwany swoimi bezskutecznie uderza, i zniszczył fundamenta głębiej iak sama rzeka kładzione, a podobno i kanał w głębi murowany. W obwodzie muru spostrzegać się dają dwa domy murowane; jednym był zamek, później na kościół parafialny przeistoczony; drugi, czas i ludzie na rozwaliny zamieniali. Zdaie się jednak, iż drugi w czasie wojen Szwedzkich na przechowanie prochów i strzelby był przeznaczony, i lud tutejszy nazywa go prochownią. Jak dawno warownia ta istnieje, trudno doysć, a mieszkańców tutejszych podaniu nie można zupełnie zawierzyć, którzy wszystko złe i dobre iakiemuś Warszyckiemu przypisują.

Powiedziało się, iż Kasztelan Krakowski Warszycki uzbroidł tę warownię, ale iey z gruntu nie zbudował, bo mury dolne różnią się od zwierzchnich, i dalej sięgają iak do dwóchset lat, i ieżeli nie pierwey, to przynajmniej za Kazimierza W. powstały. Że mury tej okolicy w nayodleglewszych czasach obcemi nie były, dowodzą tego rozliczne starożytne budowy w niewielkiej odległości od tej wsi wzniesione: i tak zamek na obszernych równinach miasta Krzepic wśród niedostępnych bagnisk od Kazimierza W. zbudowany, sławny już z oblężenia w roku 1396 i w późniejszych wojnach Szwedzkich.

Kościół i kollegium XX. Kanoników regularnych Laterańskich przez Jana Hinke około r. 1460 w Krzepicach ufundowany (Krzepice miasto niegdyś Starościńskie o małą mi-

leż od Dankowa (1) leży. Wieluń od Kazimierza W. murem i wałem opasany, szczył się kościołem i klasztorem ieszcze za Władysława II założonym pod tytułem Bożego Ciała. Ruda wieś pod Wieluniem, dawniejsza od miasta tego, ma kościółek starożytny; pomijam to, co lud tu powszechnie utrzymuje, iakoby S. Woyciech w tym tu przybytku Pańskim słowa Bożego nauczał, i obrządku święte sprawował; ale tego trudno zaprzeczyć, iż ten kościółek bliskim jest owych czasów, w których żył ten Święty Męczennik. Żałować tylko należy, iż nieumiejętność i zły gust, towarzysze lichy roboty, zewnątrz zmieniły jego starożytność; brak funduszu, iak się zdaie, zachował nam wewnątrz starożytne jego ozdoby budowy. — Ten kościółek do roku 1420 był kolegiatą, i w tym dopiero roku Mikołaj Trąba Arcybiskup Gnieźnieński przeniósł ją do Wielunia do kościoła przez Kazimierza W. zbudowanego, gdzie trwała aż do supressyi w roku 1819 dokonanej. — W Kłobucku o milę od Dankowa, Kościół Piotra Duńczyka czyli Dupina wystawiony, sławnego z pobożności, bogactw, nieszczęścia i doznanego w potrzebie cudu.

W Częstochowie klasztor i kościół r. 1382 założony. Zamek Olsztyński znany już za Bolesława II. Dwa zamki podobnie

na wyniosłych skałach, we wsi Bobolice i miasteczku Włodowicach zbudowane, a w tymże roku co i Krzepicki zamek z oblężenia sławne. Czyliż niemożna wnosić, że i zamek Dankowski w tym czasie lub też cokolwiek później powstał. Prawda, że Długosz i Bielski zrodzeni w ziemi Wieluńskiej a ostatni nawet grób w teyże mający, nie niewspominają o Dankowie, chociaż idąc za poprzedniemi dzieiopisami, wyliczają w swych dziełach wszystkie zamki przez kogo bądź założone, iako też kościoły murowane, naznaczają początki założenia niektórych miast, chociaż i mylnie czasami. (2) Powiedziałem wyżej, że nazwisko wsi Dankowa pochodzi od herbu Habdank, lub też herb od wsi, trudno to wyraźnie okazać; przeto każdemu się pozostawia w tey mierze sąd wolny; wszak nie ja pierwszy śmiał wyprowadzać początkowe nazwiska; żyli przedemną i żyją inni wraz zemną, którzy wazą się pierwszym dziś miastom Polskim początek naznaczać i dziwacznie wyrazy rozbierać albo

(2) Bielski na str. 126 a Święcki w opisie Starożytney Polski 192 T. I. naznaczają rok 1173 na założenie tego miasta; ja zaś czytam w wyroku z roku 1696 z kancelaryi Biskupa Krakowskiego wyszłym, w sprawie o dziesięcinę na wsiach Głęboczka i Krzette przyległych temu miastu, między innemi przez powodową stronę przytoczonemi i to: "Notum et manifestum est antiquitas Ecclesiam antiquam parochialem Kielcensem Sancti Adalberti Episcopi et Martyris cum suo parcho seu rectore sub anno 1084 fundatam et erectam fuisse, nunc capellam tantum extare, deinde post extinctionem ejusdem ecclesiae antiquae parochialis, Ecclesiam collegiatam kielcensem sub anno 1171 fundatam datam et canonice erectam esse per Gedronem Episco: Cracov: i t. d., powód przychylny wyrok otrzyznał. O czem przy opisie tego miasta obszerniey powie się.

(1) Wolski i Stanisław Warszycki znaczniejsi Starostowie tego miasta, pierwszy metale nieszlachełne na szlachełne zamieniał; drugi swemi bogactwami oyczynę i Króla w potrzebie wspierał. Szczególną jest rzeczą, że ta okolica tak obficie wydaie alchimiztów; w wieku nawet bieżącym zgłosił się jeden do s. p. Prezesa Izby Edukacyney, a lubo kraj potrzebował w owczas kruszców większey wartości, przecieź nie chciano zezwolić, czyli raczej zaliczyć z gotowych skarbów na niepotrzebne, a bardziey uroione korzyści.

nakreć (3). Przytaczam niektóre powiastki krążące między tutejszym ludem, w których i szlaki prawdy dają się spostrzegać, o tym nadzwyczajnym Warszyckim, ale tak pomieszanym z dzikimi i urojonemi wyobrażeniami, iż trudno okazać ją w właściwym świetle; przecież i ta mieszanina podoba się. Powszechnie mieszkańcy Dankowa zgadzają się na to, że właściciel tej włości Warszycki iakiś był przykrym dla ich przodków; ale mógłże Warszycki być wyrozumiałym dla swych bliźnich, ięzić nawet samym złym duchom za pazury zalaż! Tak jest, narzekali złe duchy na Twardowskiego, złorzeczyli głośno i Warszyckiemu, bo ten daleko częściej pracować im rozkazywał. To pewna, że do tych robot, jakie Warszycki wykonał

i zamyślał wykonać, potrzeba było nadludzkiej siły. Naybardziej zastanawia każdego rozporządzone a nieskończone koryto w zamiarze zwrócenia rzeki Warty blisko 200 stóp w górę wysokiej, nad zwyczajną powierzchnią ziemi prowadzone. Duchy ciemności na walney radzie roztrząsnawszy plany Warszyckiego, a spostrzegłszy w nich niepodobieństwo w wykonaniu, od tej roboty grzecznie lecz nie bez obrazy wymówili się. Rozgniewany Warszycki zawołał: ja memi poddanemi tego dokażę, co wy macie za niepodobne; iakoż nagnał mnóstwo ludu swego i znacznie posunął swą robotę, wiele jednak ludzi zgubił i zaczętego dzieła nieskończył. W końcu nie chcąc żyć z duchami ciemności w rozdwojeniu, poiednał się z niemi i ową ciężką pracę zamienił na most kamienny na rzece Warcie. Stał kontrakt między stronami umawiającemi się: warunki głównejsze były: miał być trwały, z kamienia zwyczajnego, bez wapna i żelaza; wykonali duchy ciemności w momencie tę trudną robotę, ale widać było hurtownie, bo *nec locus ubi fuit*, a lud tyle o jego użyteczności wie, co i podróżny... Inni mówią, że ten Warszycki miał zamiar wybudować klasztor z kościołem na wzór Jasnogórskiego (co się nie zgadza z poprzedniem twierdzeniem); ale dla czego przy majątku tak ogromnym nie ukończył? Pokazują rozwaliny o którym było wyżej, w obwodzie teraz cmentarza a dawniej twierdzy, a zarazem dodają, że tu wielkie skarby znajdują się, przez owego Pana ukryte, lecz złe duchy wzbraniają do nich przystępu; widziano nawet po kilka razy palące się, a tak biedni mieszkańcy dla zazdrości tych duchów złych, mimo tych wielkich bogactw, tak są w dzisiejszych czasach ubogiemi jak i gdzieindziej. Bolesna to rzecz wierzyć, że są skarby a nie mogą

(3) *Jęććć Kalisz od Kalisa, Poznań od Poznego, Krakow od Krakusa (Bóg wie czy był iaki) założone, czemuż który z Skarbków od swego herbu nie mógł nazwać wsi Dank, później zapewne zwanej dopiero Dankow; wszak to pewniejsze, iak Gniezno od orlego gniazda, lub też od tego gnieźdźmy się; a naszey terażniejszey Stolicy Królestwa nie zabawnym wywod Warzewa?...*

W roku 1817 w pewnym miejscu na publicznym popisie czytał uczeń opis miasta Radomia, w którym dowodził, że to miasto powzięło nazwisko swoje od rodnegu domu XII. Wojewodów po Lechu I. rządzących, albo lepiej, dodał jeszcze, od przysławia Bolesława Chrobrego, który to miał zwyczaj mawiać: "Rad dom, co znaczy chętnie dam?... toż samo kilku uczniow dobitnie i głośno repetowało.

W innym miejscu na ćwiczenie dano wyraz Kielce i odmieniano go podług formy lwszey rzeczownikow. W liczbie mnogiej ten wyraz dziwaczny zamieniał się na Kielce: a więc Kielce nazwisko pochodzi od Kielce?... i Święcki raz to miasto Kielce, drugi raz Kielce zowie.

z nich użytkować..... Opowiadał ieden z włościan, że nawet biedney cegły ani kamienia i ruszyć niedadzą z tego miejsca, przecież ledwie fundamenta wskazują iego dawniejszą bytność. Opowiadają następną powiastkę, iakoby Warszyci tak rozległe dobra dzierżył, że do samego Krakowa niemi doiechał, popasy i noclegi w swych włościach odbywając. — (Pilica do teyże familii w XVI ieszcze wieku należała,) a gdy ieden szlachcic wśród tych rozległych włości, małą wioseczkę posiadając, tey Warszyciemu za żadne pieniądze sprzedać, ni na inne dobra zamienić niechciał, natenczas Warszyci zaprosił owego małego włości dziedzica z całą familiją na 4ry tygodnie do siebie na zabawę, a w tym czasie wieś rozebrać, zaorać i zasiać rozkazał swoim poddanym, co niebawnie uskuteczнили, i wkrótce miejsce to zieloną barwę przybrało. Ubawiwszy się ów dziedzic do sytu, wraca do swojej wsi, ale iak się zdziwił, gdy się w drodze z nią minął, a do następney zaiechał! Zrozumiał nareszcie co się stało, powrócił więc do Warszyciego, a ten go sownie wynagrodził; inni właścianie opowiadającemu przeczyli, iakoby ieszcze sprawa nieskończona, zapewne w Trybunale Piotrowskim zaległa. Mówią tu ieszcze o kółkach, których było w słupie umocowanych trzy; były żelazne do czepiania koni, włościanom, mieszczanom i żydom przeznaczone; mosiężne szlachcie w służbie zostawcey, niższej; srebrne dla dostoiniejszych osób iednak stanu szlacheckiego. Jeżeli się który z należących do żelaznego stanu omylił, na murawie mosiężnego i srebrnego na kobiercu pomyłkę poprawiono, a gdy nie wiedział, razami tłumaczono co które kółko znaczy. A że ten Pan naywięcey używał do posług swych poddanych włościan; którzy zawsze mało szlachcie życzliwi, przeto

niecnoty te wyćwiczone w dworskich fantostwach, na podobne rozprawy naywięcey szlachtę narażali. Wiele takich i tym podobnych opowiadają rzeczy o tym nadzwyczajnym Warszycim. Niektóre powiastki okrutne, inne mniej uczciwe opuszczają się.

Obywatel

z nad brzegów Prosnę

....z.....i

Z Petersburga d. 28 Marca D. K.

(z Gazety Akademickiej.)

Dnia 14 Kwietnia r. b. mające nastąpić przed południem zaćmienie słońca, tem jest znakomite, iż ma bydź zaćmieniem obrączkowem dla Moskwy, i niektórych innych miast w naszym kraju. Według obrachunku E. N. Fussa, początek tego zaćmienia w Moskwie zacznie się przed wschodem słońca. Środek zaś obrączkowego zaćmienia nastąpi tam z rana o godzinie 5, minucie 5, a szerokość jasney obrączki, opisującey ciemną tarczę Księżyca będzie wynosiła przy biegu południowym 31, a przy północnym 11 część promienia słonecznego, koniec zaćmienia przypadnie o godzinie 6tey minucie 7 2/3.

Prócz tego zaćmienie to będzie obrączkowem w niektórych innych miastach Gubernialnych. W Petersburgu i kilku innych miastach Gubernialnych, zaćmienie to będzie tylko cząstkowem.

Z Paryża d. 17 Kwietnia.

W Niedzielę przyzydował Król na radzie Ministrów. Wczoray przyjął J. K. M. Władze miasta Paryża, wyższych officerów gwardyi Królewskiej i narodowej, tudzież osady. Potem na dziedzińcu zamkowym odbył przegląd oddziałów gwardyi narodowej, które dnia tego na straż zaciągnęły. Zauważa się

się na pole Marsowe i rozkazał gwardyi i o-
sadzie około siebie przeciagnąć.

Wyznaczona Kommissyia w Izbie parów
do rozpoznania ustawy względem druków słu-
chała w tej mierze właścicieli Gazet i Xię-
garzów. Zda się, iż Gazeciarze postanowi-
li milczeć o zaszczyt z niemi rozmowie. Z
właścicieli Gazet słuchanemi byli: PP.
Etienne Konstytucjonisty, Bertin starszy
Dziennika Sporów, Michaud Dziennika Co-
dziennego, Vincent de Sapelouze Gońca Fran-
cuzkiego i Laregui Dziennika Handlowego.
Mówią, iż właściciele Gazet byli kontenci z
Kommissyi, a ta z nich. Ci z kommissarzy
którzy byli ze ustawą, tak dalece nie temi
zostali zarzutami przeciw niej, że Xpę Mon-
tesquieu, którego miano za szczególnie przy-
chylnego Ministrom, wyrzecz miał: rzetelny
człowiek nie może nie przeciw temu powie-
dzieć! Kommissyia ta ukończyła już rzecz
swoją, odrzuciła projekt Ministrów i inny u-
łożyła. Wpływ jej w Izbie i na publiczne
mniemanie poprze zapewne jej zdanie. P.
Portalis, który zdawać będzie sprawę, rzec
miał niedawno w sali: "Przed zdaniem spra-
wy nie mogę objawić odmian, ale zapewnić
mogę, iż ta ustawa, niech będą dzięki Nie-
bu, nie będzie zawierać żadnej niesprawie-
dliwości, ale owszem będzie środkiem do u-
sunięcia oszukaństwa."

Dziennik Sporów wyraża, iż w krain
naszem znajdując się teraz trzy mniemania:
sztuczne w ulicy Rivoli (dom Ministra Hr.
Willele), żyjące w pałacu Luxemburg (Izba
parów) i umarłe w pałacu Burbonów (Izba
deputowanych.)

Król wyznaczył staremu żołnierzowi w
gminie Azolette w departamencie Rodanu,
który z 15 z spłodzonych dzieci posiada 14
żyjących, 200 Fr. dożywotniej pensyi.

P. Bousquet-Deschamps, młodzieniec

uczony, odpłynął z Marselii na fregacie Cu-
erriere, dla przedsięwzięcia naukowej pod-
róży wewnątrz Afryki.

Tu w Paryżu znajduje się 560 pieka-
rów, 355 rzeźników, 255 kielbaśników,
927 traktierów, 2333 winiarzów, 1466 ko-
rzenników, 787 lemoniadników, 1767 sprze-
dających owoce i 51 fabrykantów czekolady.

Dziennik tutejszy Pandora podaje na-
stępujący poczet zostawionych przez Napole-
ona przy jego śmierci na wypie S. Heleny
rzeczy: Trzy mundury: jeden gwardyi naro-
dowej, drugi gwardyi Cesarskiej granadye-
rów, a trzeci strzelców konnych. Na wszy-
stkich trzech znajduje się wielka z orłem
gwiazda Legii honorowej. Wytarta czarna
suknia przerobiona z płaszcza, którego Napo-
leon zwykł używać, gdy inkognito z Tuilleries
wyjeżdżał. Gdy Napoleon do swej garderoby
nie chciał żadnych Angielskich materii
używać, przeto kazał stare swoje suknie na-
prawiać i nosił poki nie podał. Suknia pł-
aszczowym krojem robiona z zielonego sukna
z dwiema rzędami guzików, i to była osta-
tnia, którą Napoleon nosił. Stara okrągła
kapa, bardzo nikczemnego kształtu, górą co-
kolwiek węższa niż u dołu. Granatowy
płaszcz z kołnierzem złotem poszytym. Pła-
szczem tym, którego Napoleon na boiowi-
skach używał, pokryty był parapet, na któ-
rym po śmierci wystawiony był na widok
publiczny i trumna, gdy go pod wierzbami
pogrzebano, których posępny cień lubił. Stó-
sowany kapelus, watowany i podszyty zie-
loną kitayką. Szary Sordut, który tak jest
schodzony, iż za ledwo dotchnąć go się mo-
żna. Uszedł w nim z Elby, obiecał całą
Francyją, miał go na sobie w bitwach pod
Waterloo i Lützen. Srebrne ostrogi. Dwie
srebrne flaszki, w które brano wodę, gdy
Napoleon wychodził na łowy. Srebrna per-

spektywa, także miednica i także potrzeby polowe. Sznurki i klejnoty orderów, które nosił. Dwie szkatułki, zapętlone tabakierami z wizerunkami jego rodziny i Burbonów. Na jednej z nich znajduje się wizerunek Hrabiny Prowancyi (małżonki Ludwika XVIII) a na innej wizerunki Ludwika XVI, Królowej i Delfina. Wiele tabakier ozdobionych jest starożytnymi medalami, a między niemi jedna z głową Aleksandra Wielkiego, którą często nosił. Bombonierka sztylpatenowa. Czteryboczny zegar w złotym brzoźnie, jedyny, który znajdował się w Longwood. Podarte bity. Towarzysze jego wygnania: chcieli już użyć niektórych rzeczy na zaradzenie jego potrzebom; na których mu przed śmiercią zbywało. Sztuka z krwawioney kszuły, którą Napoleon miał na sobie przy sekcyi jego zwłoków. Medalion z ciemno-kasztanowatych włosów, które już zaczęły siwieć.

Z Lizbony d. 1 Kwietnia.

Wczoray zostały posiedzenia Stanów z zwykłymi uroczystościami zakończone. Z powodu słabości Rejentki Minister spraw wewnętrznych, Biskup Viseu, miał w jej imieniu następującą mowę:

"Godni Parowie Państwa i Deputowani narodu Portugalskiego! Drugiemu zebraniu Stanów położony jest prawny zakres. Wasze prace są zawieszone; powrócicie do prowincyi i waszych domów, gdzie spokojnie i z większą rozważą zastanowić się możecie nad sposobami uszczęśliwienia ludu, gdyż zbliża postrzedz możecie potrzeby kraju i jego źródła. Tymczasem Rejentka Jmci w imieniu Króla dołoży wszelkich starań, dla ugruntowania coraz bardziej szlachetnego dzieła teraźniejszego urzędzenia Monarchii; jest to pamiętaj dar wielkiego Króla,

któremu Rejentka najmniej uchybić nigdy nie dozwoli. Czuyność J. Królewicowskiej Wysokości zniszczyła zamachy i rozbroiła stronnictwa: buntownicy uciekli w nieładzie i zrażeń. Zaburzenia w prowincyach ustały, gdy J. Królewicowska Wys. połączyła słuszną surowość z zastósowną łagodnością, i zgoda pożądana od wszystkich, małą wyigawszy liczbę, przywróconą została. — Z zagranicznymi narodami utrzymane zostały zwykłe stosunki pokoju i przyjaźni, i będą nadal utrzymane, gdyż nasze żądania i postępowania gruntuja się tylko na sprawiedliwości, z łagodnem i rozsądnem ich popieraniem, bez nadwężenia iednak powagi naszego narodu. Nasi najbliżsi Sprzymierzyńcy postępują ciągle tak względem nas, iak zaufanie w nich nasze, zachowanie umów i otwartość pomiędzy przyjaciółmi nakazują. Wielkie przeszkody, krótkość czasu i nagleysze chociaż mniej ważne zatrudnienia nie dozwoliły rozpocząć wielkiego dzieła urządzających ustaw, dzieła naśder ważnego dla wewnętrznych naszych okoliczności i powiedzieć nawet można dla zewnętrznych. Stała wazsa gorliwość uwieńczy pewnie skutkiem przyszłe wasze zebranie się. J. Królewicowska Wys. pokłada ufność w znanym waszem patriotyzmie, iż z iednakową gorliwością i iednakową usilnością starać się będziecie ugruntować piękne dzieło rozumnej wolności na mądrych ustawach."

Rząd nasz dozwolił w tej chwili wpusścić do kraju 8000 Moios zagranicznej pszenicy (około 5000 korey).

Dnia 17 Marca przywieziono do Bragança 3 bryki połamanych karabinów i szpad, które iako Portugalskim rokoszanom odebrane, władze Hiszpańskie wydały. Oddane nam także zostały 3 działa.

Obawa przeciwney rewolucyi ustała. Główna kwatera woyska Angielskiego znajduje się w Leiria, a woyska rozciągają się aż do Tagu. Piechota osadza między innymi Coimbra, Thomar, Santarem, i Abrantes, a jazda Cartaxo. Woyska te ciągle są kontentne z dobrego przygicia wewnątrz Portugalii. — Większa część Wodźów woyska naszego znajduje się na urlopie w Lizbonie.

D O D A T E K

D O N^{ro} 35.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 2 MAJA 1827 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 0° z.	Therm: czyli stop:zim i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	U W A G I.
Kwiet: cali lin: stopnie stop:						
god: 7 27 8, 808	+	6. 9	83	Połud: Za: średni	Pochmurno	
12 „ 8, 846	+	10.4	70	„ „	„	
28. 3 „ 8, 444	+	12.0	66	„ „ słaby	Chmury	
9 „ 8, 461	+	6. 6	82	„ „	Pogoda	
7 27 7, 625	+	7. 6	80	Zachodni średni	Pochmurno	
29. 12 „ 7, 300	+	9. 0	77	Połud: Ws: słaby	„	Deszcz.
3 „ 7, 245	+	7. 6	80	„ „	„	Deszcz.
9 „ 7, 305	+	5. 6	82	Zachodni słaby	Pogoda z Chmur:	
7 27 7, 184	+	7. 8	76	Półn: Za: słaby	Pogoda z Chmur:	
30. 12 „ 6, 980	+	12.3	62	Połud: Za: średni	Chmury	
3 „ 6, 342	+	14.4	58	„ słaby	Pogoda z Chmur:	
9 „ 5, 399	+	9. 6	76	„ „	Chmury	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

— Z Krakowa. —

W Y C I A G

Obserwacyi Meteorologicznych z Miesiąca
Kwietnia 1827 roku.

Naywyższy stan Barom d. 6 . 27° 10." 380.

Nayniższy . . . d. 22 26 11. 960.

Średni . . . 27 5. 827.

Naywiększe ciepło d. 22 + 19. 0.

Naymniejsze . . d. 2 . 0. 0.

Średnie . . . 2. 762.

Naywiększa wilgoć dnia 27 . 86.

Naymniejsza . . . 11 . 53.

Średnia . . . 71. 7.

Dni pogodnych 7. Pogodnych z Chmurami 3. Pochmurnych 20. Deszczów 11. Śniegów 1. Mgły 2. Grzmotów 2. Wiatr panujący wschodni.

W Krakowie dnia 1 Maja 1827 roku.

Steczkowski, Z. A. O.

Z Berlina d. 21 Kwietnia.

Powiększająca się ludność była pobudką do stawiania nowych domów w tutejszej stolicy. W roku 1817, a zatem wkrótce po przywróconym pokoju, liczba mieszkań wynosiła 37,169, w końcu zaś zeszłego roku 45,248; powiększyła się więc o 8079. Z tych mieszkań bywało dawniej blisko 200 nienależących dla różnych przyczyn; na początku zaś roku bieżącego było 765 mieszkań niewynajętych, a zatem blisko 500 więcej, niż dawniej, co dowodzi, iż chęć do stawiania domów, wzbudzona podrożeniem komornego, przewyższa teraźniejszą potrzebę.

Pani Catalani, dając tu pierwszy koncert, miała brylanty, szacowane 25,000 funtów szterli (milion zł: Pol.).

W Wielkiem Xięstwie Poznańskiem czynią pomyślnie doświadczenia z zasadzaniem białych drzew morwowych. Właściciel Miniszewa, w Powiecie Pleszyńskim, Rembowski zasadził był w roku 1816 kilka białych drzew morwowych w gruncie piaszczystym i żródlistym, na którym oprócz akacyi i innych krzewów, żadne drzewo rosnąć nie mogło. Nadto, miejsce nie było zasłonięte od południowych wiatrów, a mimo tego, zasadzone morwy wyrosły w wielkie drzewa; gdy zaś burza dwa z nich złamała, wyrosły z pniów nowe latorośle. Na tak pomyślnym wypadku zasadza Pan Rembowski nadzieję, iż mu się powiedzie chowanie jedwabników.

Z Madrytu d. 4 Kwietnia.

Od wczorajsza nie mówią tu iak tylko o odjeździe P. Lamb (Posła Angielskiego) do Lizbony.

W tej chwili wyszły naysurowsze zakazy korespondowania z Portugalią. Wyznaczono nawet 24,000 realów nagrody za

odkrycie polityczney korespondencyi z tym krajem.

Tutejsza Władza mieyska wydała rozporządzenie, ażeby wszyscy urzędnicy i wszyscy wybnicy zap sali się do ochotników Królewskich. Składający się z 38 głów konni ochotnicy mają być do 200 pomnożonemi.

W Katalonii ciągle jeszcze zachodzą małą zaburzenia. Rokoszanie nadużywają imienia domniemanego Następcy tronu, Infanta Karola, co go mocno obraża.

Rząd nasz żądał od Francuzkiego, aby wysłał jedną eskadrę pod brzegi Galicyi, a drugą pod brzegi Murcyi.

Z Lizbony listy prywatne donoszą, iż Anglija ma zamiar wczasie piękney pory roku postawić dwie eskadry w Wodach Vigo i Walencyi.

Z Włoch d. 7 Kwietnia.

W moc rozporządzenia Królewskiego z dnia 7 Marca w wszystkich głównych mieyscach Królestwa Neapolitańskiego, gdzie znajdują się żandarmowie, zniesione są gwar-dyie narodowe.

Dnia 1go b. m. w Wenecyi czuć się dały trzy lekkie wstrząśnienia ziemi.

Piękne szczątki świątyni Erichtheus w Atenach już zaginęły! Kula Turecka trafiła w kolumnę, na której opierał się róg gmachu, obaliło się sklepienie i przywaliło wdowę po walecznym Guras. Wkrótce także znikną wspaniałe rozwaliny Parthenonu. Zachodzi jednak nadzieia, że osada w Akropolis, pod powództwem Fabvier, długo jeszcze bronić będzie tego zabytku starożytności.

Z Londynu d. 14 Kwietnia.

W Poniedziałek w wieczór przybył tu z Stambułu Posłaniec Królewski Krause

pismami od P. Stratford Canning do wydziału praw zagranicznych.

Czyli bil zbożowy, który już w Izbie niższej przeszedł, także w wyższej przejdzie, z pewnością powiedzieć niemożna. Znajdą się tam pewnie przeciwnicy, jak niezbywało na nich i w Izbie niższej, lecz bronił go mowca, jakim jest P. Canning, a w tej powstanie przeciw niemu arystokracja, która jest przeciwna temu Ministrowi.

Podług doniesien z Sierra Leone pod dnem 25 Lutego okręty nasze staraia się nieustannie zapobiegać handlowi niewolnikami. Dnia 21 Grudnia zabrały Brazylijski okręt z 440 niewolnikami Murzynami.

Lord Amherst, gubernator wschodnich Indyy obiecał w przeszłorocznej jesieni zachodnie prowincje. — Uczony Botanik Wallich przybył z poselstwem Angielskiem z Kalkuty do Awy, gdzie czynić będzie naukowe wyszukiwania.

Podług wiadomości z Korfu z dnia 9go Marca Lord naczelny Kommissarz otworzył tegoroczne posiedzenie Parlamentu, mową, w której wyraził nadzieję, że prace Zgromadzenia pomnożą dobro kraju i szczęście współobywateli. Zapewnił, że trwa wciąż tak długo panująca na wyspach Jońskich spokojność, i stan polityczny jest ten sam, jaki był przy końcu ostatniego posiedzenia. Namienił o najważniejszych projektach do prawa złożonych na stole zgromadzenia, wystawił obraz skarbu, podług którego dochody w latach 1825 i 1826 wynosiły 301,764 Fs. 2 szyl: 11 1/4 p.; wydatki 259,644 Fs. 10 szyl: 7 1/4 p.; zatem ostatni bilans 42,119 Fs. 12 szyl: 4 p., a ogólny bilans 92,966 Fs. 6 szyl: 9 1/2 p. okazał. Uczynił uwagę, iż pomimo niektórych powiększonych wydatków, dochody zaspokoiają wszystkie stałe ciężary kraju, a nawet znaczny nadwyżek przyno-

szą. Cło od wywozu oliwy zmniejszyło się, ponieważ takowe szczególniej na wyspie Korfu bywa, w innych rubrykach dochodu podług zapewnienia Lorda naczelnego Kommissarza, spodziewać się można ciągłego ulepszenia.

Z Bruxelli d. 16 Kwietnia.

Izba druga Stanów jeneralnych przyjęła nadzwyczajny budżet na r. 1827.

Kawaler Beer, były naczelnik inżynierów, obieżdza teraz Wielkie Xięstwo Luxemburskie dla oznaczenia linii na kanał, mającego łączyć rzekę Ourthe z Surą.

Od brzegów Menu d. 20 Kwienia.

Dziennik Frankfortski donosi z Bawaryi: Słychać iż nasz Król w następnym Seymie wnieść każe projekt nowego Kodexu kryminalnego. Życzeniem jest wszystkich rzetelnych obywateli, aby zapobiedz wzrastającemu zepsuciu obyczajów, które pochodzi z nadto łagodnych ustaw. Mamy wiele przykładów, iż nłaskawieni mordercy, dopuścili się potem znowu mordow.

Najmłodszy syn Kr. Bawarskiego Feldmarszałka, Xcia Wrede, który był kapitanem w Austriackim pułku huzarów Frimonta, oddalił się z tej służby, dla poświęcenia się sprawie Greków.

W wyższej Hessyi i Odenwalde, podług zdania sprawy Stanom Wielkiego Xięstwa Heskiego, 1500 fabrykantów sukien, u których dawniej żywiło się 10,000 ludzi, zostają teraz bez zatrudnienia i na nędzę wystawionemi.

Lekarskie Reńsko - Westfalskie Towarzystwo w Bonn*posłało znowu na ręce P. Eynarda 527 franków dla chorych i nędznych Greków.

Z Kopenhagi d. 17 Kwietnia

Niedawno po szypkiej podróży przybyły tu pocztowy statek z Islandyi przywiozł

wiadomość, iż tego roku miano tam nader łagodną zimę i właściwie dopiero zaczęła się w Marcu. W południowej stronie połów ryb wystarczał na wyżywienie ludzi, w zachodniej zaś, gdzie razem panował niedostatek żyta, nie był dostarczającym. W północnej stronie panowała choroba na owce, które kupami zdychały.

W Dramen w Norwegii wszczął się w nocy dnia 9go Kwietnia ogień w magazynie żyta i w kilka godzin spaliły się dwa wielkie gmachy, a w nich do 10,000 beczek żyta.

Z Saxonii d. 20 Kwietnia.

N. Król Saski wyzdrowiał zupełnie.

Dnia 18 Kwietnia Właściciele drukarni w Lipsku obchodzili świetnie 50letni jubileusz kolegi swótego Tauchnitz. — Okoliczności, w których rozpoczęta się tegoroczni Wielkanocny jarmark (tak piszą z Lipska) nie zdają się rokować wielkich nadziei. Naprzód wojna Rosyji z Persami pozbawi nas pewnie wielu gości ze Wschodu, którzy zwykli zawsze zakupywać wiele Saskich i zagranicznych fabrykatów, za które pięknym złotem lub wexłami płacili. Powtórze co rok bardziej się zmniejsza wprowadzanie obcych rękodzielnych towarów do Rosyji i Polski. Nakoniec usiłowanie Rządu Pruskiego podniesienia jarmarków w Nauburgu

i Frankforcie nad Odrą, staie uymą dla Lipska. Na jedne tylko sukna i wełnę spodziewać się należy pokupu, a zwłaszcza pierwszych do Turczach.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek dnia 3 Maja, dana będzie po 2gi raz Wielka romantyczna Opera z muzyką K. Webera w 4ch aktach: *Wolny Strzelec* (Freyschütz) czyli Kule zacząrowane.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 240 Ciągnieniu dnia 2go Maja r. 1827 w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

90. 25. 30. 19. 4.

Przyszłe 241 Ciągnięcie dnia 9go Maja 1827 r. przypada.

Dnia 30 Kwietnia i 1 Maia 1827 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	12 —	11 —	10 —	9 15
— Żyta	10 15	10 —	9 —	8 20
— Jęczmienia	9 —	8 15	8 —	7 —
— Grochu	17 —	16 —	15 —	13 —
— Owsa	8 —	7 15	7 —	6 20
— Jagieł	18 —	17 —	16 —	15 —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

DONIESIENIA.

Folwark Marszowiec Erbpachtem nabyty i takien samem tytułem i prawem jest z wolnej ręki do odstąpienia; ta realność exystuje przy Wsi Zielonkach 3 ćwierci mili od miasta Krakowa z prawem propinowania z Austeryją we wsi Zielonkach, z karczma we wsi Trojanowicach z karczmą na gościńcu Krasinca, z dwoma sadzawkami zarybionemi; kto by sobie życzył nabydź raczy się zgłosić do podpisanego przy Ulicy Swieckiej Nro 33 5/16 zamieszkałego. — W Krakowie dnia 28 Kwietnia 1827 r.

Paweł Bielecki.

Dnia 20 Maja r. b. w Kancelaryi dominikalnej państwa Tenczyńskiego odbydzie się licytacyja na wydzierżawienie Młyna nowego o 3 kamieniach, w którym, iako w najlepsze pytle opatrzonym, wyrabiać nawet można mąkę montową, Łazienek w Krzeszowicach na rok jeden, tudzież niektórych Karczem w tymże państwie; iako to: w Krzu, Lgocie, Ostreżnicy, Oklesney i Poluszu w Krzeszowicach.

W Tenczynku dnia 29 Kwietnia 1827 r.